

Karel Gott, Orisek pro Popelku

Popelko, zapome jak bol
celou noc pebrat jen hrch,
holoubek let k tob z pol,
a pohle sed na tvj prh.
Oek, co ti sloil k nohm,
otevi, dt blhov,
oku neubude, a co je uvnit, bude
tv, to vechno bude tv.
Oek mal vcelku, oek pro Popelku,
dobe, e nkde v svt zrl,
e dal ti zlat aty, stevky padly a ty
mohlas` jt na svj prvn bl.
Vak od tch dob u nen takov k nalezen,
marn se toulm podhradm,
a projdu trnm, hlom,
snad ti ho k nohm slom,
jestli o nj cestou zavadm.
Snad jet dodnes nkde, kdo v,
Popelka hrek pebr
a proto chodm, hledm v kov
a les mi nru otvr.
Oek ne a ne vak najt
a ona truchlit mus dl,
oek na vtvce, rd bych t smutn dvce
dal, tak rd bych j ho dal.
Oek mal vcelku, oek pro Popelku,
j vm, e nkde jist zrl,
abys` ty, Popelko m, co sama ple doma
mohla jt na svj prvn bl.
Oek popelav, mon, e mm ten prav,
mm nebo nemm, tko ct.
Nejdv se rozbt mus, a to j netroufnu si,
bojm se, e uvnit nen nic.
Bojm se, e uvnit nen nic.